

[Holger K. Nielsen]

ganske umuligt for spørgeren at se, hvori forskellen mellem et samarbejde og en effektiv samordning mellem de politiske konsultationer skulle bestå. Ud fra normal sprogbrug er der ganske enkelt ingen forskel.

Og det bliver direkte bekymrende, at udenrigsministeren skriver, at der må være en interesse i, at denne samordning finder sted, idet han specielt nævner, at man fra dansk side betragter denne samordning som en væsentlig opgave ikke mindst af hensyn til andre NATO-lande som f.eks. Norge. Under debatten om Genscher-Colombo-planen i folketinget den 18. november fremhævede udenrigsministeren, at Genscher-Colombo-planens formuleringer om sikkerhedspolitik var fjernet, og han lagde vægt på adskillelsen mellem EPS og NATO.

Ministerens udsagn i ovennævnte brev til Else Hammerich bidrager imidlertid til at skabe usikkerhed om den reelle adskillelse mellem EPS og NATO. Denne usikkerhed ønskes fjernet.

Besvarelse (26/11 82):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hvorvidt det er tilsigtet eller ikke, skal jeg lade være usagt, men såvel spørgeren som fru Else Hammerich fortsætter uanset mit brev til sidstnævnte med at fremstille sagen, som om der er tale om et *samarbejde* mellem EPS og NATO.

Det er der ikke tale om. Sagen drejer sig om noget helt andet, nemlig spørgsmålet om at samordne de politiske konsultationer (rådslagninger) om udenrigspolitiske spørgsmål, som foregår – og altid har foregået – inden for rammerne af NATO, og så de udenrigspolitiske konsultationer, der foregår inden for det europæiske politiske samarbejde (EPS).

Det kan da ikke være meningen, at jeg og de af mine EF-kolleger, der samtidig er medlemmer af NATO, når vi i NATO drøfter f.eks. Øst-Vest-forholdet (CSCE, situationen i Polen, Afghanistan m.v.) skulle være afskåret fra at tage hensyn – og henvise til – hvad vi har sagt om de samme spørgsmål i EPS. Og det må også gælde den anden vej rundt. I modsat fald ville vi risikere at tale med to tunger. Det er der vel ingen, der ønsker.

Det er derfor også helt urimeligt fortsat at fremstille sagen, som om regeringen går ind

for et *samarbejde* mellem EPS og NATO, som for de fleste er ensbetydende med noget militært. Jeg kan forsikre, at noget sådant er der ikke tale om. Det har altid været en klar dansk linje.

Spm. nr. S 239

Til *industriministeren* (19/11 82) af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren oplyse, om pensionskassernes bestyrelse kan drages til ansvar for en domstol, hvis bestyrelsen har disponeret således med betroede midler, at afkastet af de indbetalte midler ikke giver det til enhver tid største afkast?«

Begrundelse

Af de udtalelser og skrifter, pensionskassebestyrelserne udsender, kunne man få det indtryk, at bestyrelserne har den fulde handlefrihed, uanset om de økonomiske dispositioner ikke giver forsikringstagere (fremtidens pensionister) det maksimale udbytte af de indskudte midler.

Besvarelse (1/12 82):

Industriministeren (Stetter):

Reglerne i forsikringsvirksomhedslovens § 135, jfr. § 203, og pensionskasselovens § 14 giver detaljerede forskrifter om, i hvilke aktiver midlerne kan anbringes. Der er herved først og fremmest lagt vægt på at opnå en sikker anbringelse. Regelsættet bygger på en forudsætning om, at selskabernes ledelse inden for de angivne rammer bestræber sig for at anbringe deres kapitaler på en hensigtsmæssig og for forsikringstagernes interesser tjenlig måde. I ATP-lovens § 26, stk. 1, og § 6, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdisfond har dette fundet direkte udtryk i selve lovteksten, hvor det siges, at de respektive bestyrelser skal forvalte midlerne således, at de bliver til størst mulig gavn for de berettigede, og at der ved midlernes placering skal tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning.

Forsikringsvirksomhedsloven hjemler mulighed for, at bestyrelsesmedlemmer under nærmere omstændigheder kan gøres ansvarli-